

παθητικωτάτου Μεσσηνίου νέου κ. Μπενή Ψάλλη δὲν εἶνε ἀπλή και συνήθης ἐπὶ διδασκαλία διατριβῆ. Ὁ νεαρός διδάκτωρ ἐκείνος ὡς θέμα δυσκολώτατον μέρος τοῦ ποινικοῦ δικαίου, καταδείκνυσιν ὅτι εἶχε συνειδηθῆναι τῆς ἰδίας ἐπιστημονικῆς ἀξίας και δυνάμεως. Τὸ περὶ μίθης ἰδία κεφάλαιον εἶναι λαμπρὸν φιλοσοφίας μάθημα, ὅπερ μόνον παρὰ συγγραφεῖσι μακρᾶς πείρας ἤθελεν ἀναγνώσει τις ἀνευ ἐκπλήξεως. Συγχαίροντες ἐπὶ τούτοις τῷ νεαρῷ συγγραφεῖ, και ἐξαίροντες τῆς γλώσσης τὸ σαφές και ἀπέριπτον, παροτρύνομεν αὐτὸν ἵνα διαπεράνη τὴν μελέτην του ταύτην, ἐπιπροσθέτων δύο ἔτι κεφάλαια, τὸ περὶ ἀμύνης και ἀνάγκης, ἵνα οὕτω καταστήσῃ τὸ ἔργον ἀξιὸν νὰ καταλάβῃ ἐπιζήλον θέσιν ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ παντός νομικοῦ.

— Ἀναδύει και τρίτην φοράν ἐκ τῆς ἱστορικῆς λίμνης τῶν Ἰωαννίνων ἡ ἡρώϊνη *Φροσύνη μετὰ τῶν δεκαεξὶ Παρθένων*, μεθ' ὧν συνήνωσεν ἀσφυκτικῶς τὸ τελευταῖον αὐτῆς ψυχορράγημα, χάρις εἰς τὸν δῦτην κ. Ι. Σ. Φαραντάτον, ὅστις, ἀριπρεπῆς, χρυσορρίμων και ἐπὶ πτερύγων ζωηρᾶς φαντασίας ἐμφανίζεται αὖριον τὸ ἐσπέρας ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ Ἀπόλλωνος, ἐὰν πρέπη νὰ ἐνδώσωμεν εἰς τὴν ἠδύλαλον φήμην ἣτις ἀπὸ τινος καταπλήσσει τὸν ὀρίζοντα τῆς Ἀττικῆς, σαλπίζουσα εὐνοῦστατα ἀγγέλματα περὶ τῆς τελειότητος τοῦ δράματος, ὅπερ, ἐξεπόνησε και ἐφιλοτέχνησεν ὁ νεαρός οὗτος τοῦ Παρθενῶνος μύττης. Ἀντιπαλαίει, λέγουσιν, ἐν ἀπεριγράπτῳ ἀμίλλῃ ἡ φαντασία τοῦ νεαροῦ ποιητοῦ πρὸς ἐκεῖνας τοῦ Ἀντωνιάδου και Βερναρδάκη. Τοιαύτη εἶναι ἡ προδικασία τοῦ ἔργου, ὅπερ, παρακολουθοῦντες καθ' ὅλην τὴν ἐξέλιξιν και διασκευὴν του, ἀναμνόμεν ἢ ν' ἀποθαυμάσωμεν στεφανοῦντες τὸν ποιητὴν, ἢ ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος ἔργα ἀξιῶσωμεν αὐτὸν κρεῖττονος ἢ ἐλάττονος μοίρας.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ

Ὁ ἐξ Ἀθηνῶν ἀνταποκριτὴς τῆς *Κλειῦς* ἐπάγεται τὰς ἐξῆς ὀρθοτάτας και λίαν ἐνθαρρυντικὰς παρατηρήσεις :

« Προκειμένου δὲ νὰ κρίνη τις τὴν δοθεῖσαν ἐφέτος παρὰ τοῦ λαοῦ ψήφον ἐκ ὑψηλοτέρᾳ σφαίρα δὲν θὰ διστάσῃ ν' ἀποφανθῆ, ὅτι τὸ δημόσιον φρόνημα ἐσημέραι κρατύνεται και ἀναπτύσσεται ἐπ' ἀγαθῷ τῆς χώρας. Ἐν πολλαῖς ἐπαρχίαις κατεθραύσθησαν ἐπιρροαί, ἀήττητοι λογιζόμεναι, αἵτινες εἶχον μεταβληθῆ εἰς μικρὰς δυναστείας, διὰ τῶν μέσων ἄπερ τὸ εἰσαχθὲν και ἐφαρμοσθὲν σύστημα τῆς μικροπολιτικῆς συμφεροντολογίας καθιέρωσεν. Ἀναμφιλέκτως τὸ σύστημα τοῦτο θὰ διήρκει ἐπὶ πολὺν ἔτι χρόνον πρὸς μεγίστην βλάβην τῆς πολιτικῆς μηχανῆς, ἀλλ' εὐτυχῶς ἡ πρόοδος και ἐπιστημονικὴ ἀνάπτυξις τοῦ τόπου ἐπήνεγκεν ἀντίδρασιν ζωηράν και σωτήριον. Ἐν τοῖς διαφόροις δήμοις τοῦ κράτους ὑπάρχουσιν ἐπιστήμονες και λόγοιο ἄνδρες, ἰατροί, δικηγόροι, καθηγηταὶ κλπ. οἵτινες ἐργασθέντες ἐν ταῖς ἰδίαις αὐτῶν πατρίσι, κατεπολέμησαν βαθμηδὸν τὰς κληρονομικὰς ἐπιρροὰς, προλάξαντες οὕτω τὴν ὁδὸν τοῦ ἐλευθέρου διαγωνισμοῦ ἐν τῷ πεδίῳ τῆς πολιτικῆς. Μετὰ δὲ τὰς ἐφετεινὰς δημοτικὰς ἐκλογὰς ἀποδείκνυται τοῦτο ἀριδίλως, διότι ἐν τοῖς πλείστοις δήμοις κατέλαβον τὰς δημοτικὰς ἐδρας δικηγόροι, ἰατροὶ ἢ ἄνδρες λόγοιο και εὐπαίδευτοι. Τοῦτο εἶνε σημεῖον λίαν εὐάρεστον και εὐελπι, καθόσον οἱ νέοι οὗτοι δήμαρχοι ἐσονται μάλλον ἀνεξάρτητοι εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ἑαυτῶν καθήκοντος, κέκτηνται δὲ και τὴν ἱκανότητα νὰ νοήσωσι πᾶσαν ἀνάγκην και ἐλλειψίν του δήμου, και δὲν ὑπολείπεται ἢ μόνον καλὴ θέλησις και τοιαύτη ἀναμφιβόλως θὰ ὑπάρχῃ παρ' ἅπασιν τοῖς νεοεκλεγθεῖσι δήμαρχοις. Ἐκ τοῦ ἐπικρατήσαντος συστήματος τῆς ἀδρανεῖας ἐν ἔργοις κατὰ τὸ παρελθόν, ἐλάχιστα

Αἱ φωναὶ και τὰ ἄσματα ἐξηκολούθουν. Σκεφθεῖς ὅτι δὲν ἔπρεπε ν' ἀπολέσω στιγμὴν ἐπὶ τῆς ἀμάξης και ἐφευγον δρομαῖος. Συναντήσας πρὸ ἐμοῦ ὁδὸν ἐτράπην, ἀλλὰ ποῦ μετέβαινον; Και ἐγὼ ἠγνόουν. Ἀλλ' ὅπως δὴ ποτε ἤμην ἐλεύθερος, ἐλεύθερος, ἀνέπνεον, κῆχαριστοῦμην καταπίνων κατὰ τὴν πορείαν μου τὸν δροσερὸν και εὐώδη ἀέρα τῆς ὄρειας τῶν νυκτῶν μου, ἔτρεχον ἀδιακόπως, χωρὶς νὰ δοκιμάσω τὴν ἐλαχίστην κόπωσιν μέχρι τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν ἐφάνησαν αἱ πρῶται λάμψεις τῆς ἡμέρας. Ἐποίησα σταθμόν. Ἢ ὁδὸς εὐρίσκεται πάντοτε πρὸ ἐμοῦ, δεξιόθεν ἀγροί, λειμῶνες, ἀριστερόθεν ἐν δάσος. Τὰ ἐνστικτα τῆς παιδικῆς μου ἡλικίας πάραυτα διηγέρθησαν ἐξέβαλον κρυγὴν χαρᾶς, κρυγὴν ἀπελευθερίας! Εἰς διαστήμα ὀλιγώτερον τῶν δέκα λεπτῶν εὐρέθην ἐντὸς τοῦ δάσους και εἰσέδυσα κατὰ προτίμησιν εἰς τὴν πυκνοτέραν λόχμην. Ἀνεύρον τὰς ὀδοντωτὰς ταύτας κληματίδας, τοὺς θάμνους τούτους, οἵτινες τόσῳ προσφιλεῖς μοῦ ἦσαν ἄλλοτε, συνήνητιστα ρυάκιόν τι, εἰς τὸ ὅποιον ἐρρίφθην διὰ νὰ δροσισθῶ. Ὀλίγῳ μακρότερον ἔστην εἰς μέρος σκοτεινόν, ἀγριον, περιεστράφη ἐπὶ τοῦ χόρτου και τῶν θάμνων κλαίων ἐκ χαρᾶς και ἔπειτα ἐκοιμήθην. Ὅτε δὲ ἐξύπνησα, ὁ ἥλιος εἶχεν ἤδη διανύσει τὰ δύο τρίτα τῆς πορείας του. Δὲν ἤξευρα νὰ προσερχθῶ, οὐδεμίαν ἔχων ἰδέαν τῆς Θεότητος, και μόλα ταῦτα γονυπετήσας παρετήρουν τὸν οὐρανὸν μετὰ ζωηρᾶς συναισθήσεως εὐγνωμοσύνης. Ἐπεινάσα, ὅπως δὲ θεραπεύσω

τὴν πεινάν μου ἐντὸς τοῦ δάσους, ἀνεμνήσθην τὰ πρῶτά μου ἔτη, γνωρίζετε δὲ πῶς εὐρίσκον τὰ πρὸς ζωάρεϊάν μου εἰς τὸ δάσος τῆς Μαρεῖλ.

Δὲν ἐνθυμοῦμαι ἐπὶ πόσας ἡμέρας διέμεινα ἐντὸς τοῦ δάσους μου, μὴ ἀπομακρυνόμενος τῶν λοχμῶν, τρέμων και εἰς τὸν ἐλάχιστον κρότον ἐκ φόβου μὴ περιπέσω ἐκ νέου εἰς χεῖρας τῶν θαυματοποιῶν. Ὅτε δὲ ἐξέλεπον ὅτι αἱ δορκάδες, οἱ ἀγριόχοιροι και αὐτοὶ οἱ λύκοι ἀπέφευγον νὰ με πλησιάσωσιν, ἐσκεπτόμην τὸ ἄλλο τοῦτο ζῶον, τὸ ὁμοίόν μου, τὸ ὅποιον μόνον με εἶχε καιοποιήσει.

Τέλος ἀναθαρρήσας ἤρχισα νὰ ἐξερευνῶ τὸ δάσος και μὴ εὐρίσκων αὐτὸ ἱκανῶς μέγα ἀνεχώρησα και κατέφυγα εἰς ἄλλο, τὸ ὅποιον διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους ἐγκατέλειπον ὡσαύτως. Τοιοῦτοτρόπως ἤμην περιπλανώμενος, μὴ ἐγκαθιστάμενος οὐδαμοῦ ὀριστικῶς καθ' ὅλον τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τοῦ θέρους και τὸν ἐπόμενον χειμῶνα. Ἐνθυμοῦμαι ὅτι περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἔαρος ἐφθασα ἀπὸ δάσους εἰς δάσος εἰς τὸ τῆς Μαρεῖλ.

Γνωρίζετε, κύριε, πῶς ἡμέραν τινὰ συνελήφθην ὑπὸ τῶν κυνηγῶν και πῶς ἡ καλὴ Αἰκατερίνη και ὁ Ἰάκωβος Γρανδὲν, γενόμενος ἔκτοτε φίλος τοῦ Λυκογιάννη, μοι ἀπέδωκαν τὴν ἐλευθερίαν.

Ἐπανελθὼν εἰς τὸ δάσος μου ἐσκέφθην ἐν πρώτοις νὰ φύγω διὰ παντός μέρος ἐπικίνδυνον διὰ τὴν προσωπικὴν μου ἐλευθερίαν. Ἀλλ' ἐν Μαρεῖλ ὑπῆρχον τρία πρόσωπα τὰ

έτελέσθησαν ἀφορώντα εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς κατὰ δῆμους συγκοινωνίας, τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως, τοῦ ἐξωραϊσμοῦ τῶν πόλεων, κωμοπόλεων καὶ χωρίων ἐπομένως εὐρὺ ἀνοίγεται στάδιον ἐνεργείας εἰς τοὺς νέους δημοτικούς ἀρχοντας, οἵτινες ἀληθῶς δύνανται νὰ ἐγκαινίσωσι νέαν ὄλως ἐποχὴν προόδου, κοινωνικῆς εὐπραγίας καὶ πολιτικῆς ἀνατροφῆς. Ἄς ἐργασθῶσιν ὡς ἐκ συνθήματος ἅπαντες, ἕκαστος κατὰ τὸ ἐνὸν αὐτῷ, ἃς θέσωσι τὰς βάσεις ὄλως νέας δημοτικῆς διοικήσεως καὶ ἔστωσαν βέβαιοι, ὅτι ὁ τόπος οὐδέποτε θὰ λησμονήσῃ τοὺς ἄνδρας τῶν ἔργων καὶ τοῦ καθήκοντος. Ὁ δῆμος ἐν τῇ μικρογραφίᾳ αὐτοῦ θεωρεῖται καὶ εἶνε ἡ πρώτη καὶ κυριώτερα κρηπίς τῆς αὐτοδιοικήσεως τοῦ λαοῦ. Ἐπομένως μεγίστην ὑπηρεσίαν θέλουσι προσφέρει τῇ ἑαυτῶν πατρίδι οἱ δημοτικοὶ ἀρχοντες: ἐὰν ἡ ἐνάσκησις τῆς ἐξουσίας τῶν τείνη διηνεκῶς εἰς τὴν πολιτικὴν παιδαγωγίαν τοῦ λαοῦ, διδασκομένου τὴν πρὸς τοὺς νόμους ὑπακοὴν καὶ τὴν ἀφιλοκερδῆ χρῆσιν τῶν πολιτικῶν του δικαιωμάτων ἢ καθήκοντων, τὴν χρῆσιν αὐτῶν δηλονότι ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ δήμου καὶ τῆς πολιτείας. Ἀλλὰ πρὸς τοῦτο οἱ δημοτικοὶ ἀρχοντες, ὀφείλουσι νὰ παρέχωσιν ἑαυτοῦς ὑπόδειγμα πολιτικῆς ἀρετῆς.»

ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΙΟΝ

(Εἰδικοῦ Ἀνταποκριτοῦ ΜΑΣ)

Πειραιεύς, 21 Ἰουλίου.

Θραυστάτη λωποδυσία τοῦ δημοσίου ἀνεκαλύφθη χθὲς ἐνταῦθα διὰ λαθρεμπορίας εἰς 80,000 δραχμὰς περίπου ἀνερχομένης. Ἡ ἐπιχείρησις φαίνεται νὰ μὴ περιορίζεται εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ διευθυντοῦ τῆς εταιρίας Βελεντζίσκου ἐμπόρου Λούμου, ἀλλ' ὑποπτευόμεθα ὀκταποδικὰς διαστάσεις καὶ συστηματικὸν βδελικὸν βύζαγμα τῆς ὡς μὴ ὄφειλεν ἀπροστατεύτου δημοσίου περιουσίας.

Φροντίσατε, κ. Τρικούπη, ὀλίγον καὶ περὶ τῆς ἀλλοκότου ἐγχωρίου αὐτῆς χολέρας, τῆς ὁποίας ὁ εἰς τὴν ἐντέλειαν ἐξελθισμός ἀπειλεῖ μεγαλειότεραν ἀνωμαλίαν εἰς τὸ ἐμπόριον ἢ ἡ συνάδελφός της Αἴγυπτιακὴ εἰς τὰς καλοκαιρινὰς διασκεδάσεις σας!

Ὁ χρόνος δὲν μᾶς ἐπιτρέπει νὰ ἐκτανθῶμεν, ἀλλὰ θὰ ἐπανέλθωμεν, ἀφορμῆς ἤδη δοθείσης, ἀναλυτικώτερον ἐπὶ τῆς προκειμένης περιστάσεως καὶ κυρίως τῶν συχνάκις δημιουργούντων αὐτὰς αἰτίων καὶ τῶν ἐξ ἀρχῆς ἐνόχων.

Τορὸς

Κύριε Συντάκτα τοῦ «Μη Χάρεσαι»,

Ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 743 ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν φύλλῳ τῆς ἐφημερίδος «Ἡμερήσια Νέα» ἐδημοσιεύθησαν παρ' ἀνωμόμου διατριβογράφου ὅτι ἡ ὑπηρεσία τοῦ ταχυδρομείου Πειραιῶς εἶνε αὐτόχρημα οἰκτρά καὶ ἀξιοπαρατήρητος, καὶ ὅτι ἔμποροι εὐπόλητοι παρεπνεύθησαν διὰ τὴν μὴ τακτικὴν λειτουργίαν αὐτῆς.

Χάριν τῆς τιμῆς μας παρακαλοῦμεν νὰ δημοσιεύσητε ὅτι ἡ ὑπηρεσία τοῦ ταχυδρομείου Πειραιῶς οὐδέποτε ἔδωκεν ἀφορμὰς παραπόνων εἰς τοὺς κ. κ. ἐμπόρους, ἀφ' ἧς ἐποχῆς ἡ γενικὴ Διεύθυνσις παρέδωκε τὴν Διεύθυνσιν τοῦ γραφείου εἰς ἡμᾶς τοὺς ἀπείρους ὑπαλλήλους, ἀλλὰ τοῦναντίον πολλὰκις εὐχαριστήσεις δημοσίᾳ ἀπέστειμον διὰ τὴν ταχύτητα τῆς διανομῆς τῆς ἀλληλογραφίας, καὶ τὰ εὐκολίας ἃς παρέσχεον αὐτοῖς ὡς πρὸς τὴν παράδοσιν τῶν ἐπιστολῶν αὐτῶν. Νῦν δικαιούμεθα ν' ἀπαντήσωμεν παρὰ τοῦ ἀνωμόμου διατριβογράφου, ὅστις οὐχὶ χάριν τῆς ἀληθείας ἀλλὰ μᾶλλον δι' ἄλλου σκοποῦς εἶχε τὴν καλωσύνην νὰ γράψῃ δημοσίᾳ, νὰ γνωρίσῃ διὰ τῆς ὑπογραφῆς ἐν τοῖς παραπονεθέντας ἀξιοτίμους ἐμπόρους Πειραιῶς, καθόσον ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει τὸν θεωροῦμεν αἰσχρὸν καὶ ἄτιμον συκοφαντῆν.

Ἐν Πειραιεὶ, τὴν 21 Ἰουλίου 1883.

Ὁ ἐπιστάτης τοῦ Ταχυδρομείου
E. K. Σταυρόπουλος

ὅποια οὐ μόνον δὲν μ' ἐκακοποίησαν, ἀλλ' ἀπεναντίας καὶ ἐπεδείκνυν συμπάθειαν πρὸς ἐμὲ ἀνεμιμνησκόμενῃ τὸ ἡδὺ βλέμμα τοῦ γέροντος, τὴν ἀγαθότητα αὐτοῦ· ὁ νεανίας μὲ εἶχε σφίγγει τὴν χεῖρα, ὁ δὲ ἤχος τῆς φωνῆς του εἶχεν εἰσδύσει μέχρι τῆς καρδίας μου, εἶχον ἴδει κλαίουσιν τὴν γυναῖκα, ἥτις μοὶ ἀνεμίμνησκε τὴν λευκὴν μορφήν ἣν εἶχον ἄλλοτε παρατηρήσει πρὸ τοῦ παραθύρου. Πάντες λοιπὸν οἱ ἄνθρωποι δὲν ἦσαν κακοὶ, ὑπῆρχον καὶ καλοὶ. Ἐνεκα τῆς καλῆς Αἰκατερίνης, τοῦ Ἰακώβου Γρανδὲν καὶ τοῦ Ἰωκώβου Βαιγιάν, ἔμεινα ἐν τῷ δάσει αἰσθανόμενος ὅτι αὐτοὶ ἦσαν φίλοι, οἵτινες ἐν ἀνάγκῃ θὰ μὲ ὑπερήσπιζον καὶ θὰ μ' ἐπροστάτευσον. Ἄλλως, ἀφοῦ οὐδεὶς ἐζήτησε νὰ μὲ διαταράξῃ, ἐνόησα ὅτι δὲν εἶχον λόγους νὰ φοβῶμαι πλέον. Δι' ἐμὲ ἡ ἀνακάλυψις ὅτι οἱ ἄνθρωποι δὲν ἦσαν πάντες κακοὶ καὶ ὅτι ὑπῆρχον καὶ καλοὶ ἐξήκνησεν ἐπ' ἐμοῦ βαθμηδὸν εὐεργετικὴν ἐπιρροήν, διότι κατέστην ἥττον ἄγριος καὶ ἀπέβλαστον πολλὰς τῶν ἀγρίων ἐξέων μου. Ἡ ἀνακάλυψις αὐτῆ πρὸς τοῦτοις συνέτεινεν εἰς ἑτέρας, αἰτινες ζωηρῶς μὲ συνεκίνησαν καὶ πολλάκις μέχρι δακρύων.

Τοιουτοτρόπως διειτιθέμεν, ὡσάκις ἐβλεπον μητέρα τινα ἐναγκαλιζομένην τὸ τέκνον αὐτῆς καὶ μολονότι δὲν ἐξήγουν καλῶς τίνες ἰσχυροὶ δεσμοὶ ὑπῆρχον μεταξὺ τῶν δύο τούτων ὄντων, κατενόουν ὅμως ὅτι τὸ παιδίον ἀνῆκεν εἰς τὴν μητέρα, ὅτι ἦτο τὸ ἀγαθὸν αὐτῆς, ἡ χαρὰ τῆς καὶ ἐμάντεον τὸ αἶσθημα τῆς μητρότητος· μήπως δὲ δὲν εἶχον ἴδει

πολλάκις τοὺς νεοσσούς ἐν ταῖς φωλεαῖς εἰς οὓς ἄλλα πτηνὰ ἔφερον τὴν τροφήν; Τοῦτο μοὶ ἔδιδεν ἀόριστόν τινα ἰδέαν τῶν μυστηρίων τῆς γεννήσεως.

Ἄλλοτε βλέπων ἐν ταῖς ἀτραποῖς τοῦ δάσους νεαρὸν ζεῦγος ἔχον τὰς χεῖρας ἠνωμένας, ἢ τοὺς βραχίονας περὶ τὸ σῶμα, ὁμιλον ἠδέως, μειδιῶν, κατασπαζόμενον, συνέκρινον πρὸς τὰς θωπείας, ἃς τὰ πτηνὰ ἐποιούντο πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μου, ὅποτε διαύγειά τις διήρχετο διὰ τοῦ πνεύματός μου καὶ χωρὶς νὰ δυνηθῶ νὰ δρίσω οὐδὲν, πολλὰ πράγματα συγκεχυμένως ἀπεκαλύφθησαν εἰς ἐμὲ.

Ἐνόμιζον ὅτι ἐν τῇ φύσει τὰ πάντα ἀγαπῶνται, κατενόουν τὴν ἀγάπην πρὸς ἄλληλα τῶν ὁμοίων ὄντων· εἶχον ἀόριστον τὴν κατάληψιν τοῦ ἔρωτος καὶ πρὶν γνωρίσω αὐτὸν ἐμάντενα τοὺς οἴστρους του. Τοιουτοτρόπως δὲ ἡ καρδιά μου ταχέως ἠνεψύθη εἰς τὴν φιλίαν, ὁ δὲ ἔρωτος ἐγεννήθη τοσοῦτον εὐκόλως ἐν ἐμοί, ὥστε ἐπὶ τοῦ φαινοῦ λόφου ἐκράτησα τὴν δεσποινίδα Ἐρριέττην ἐπὶ τοῦ στήθους μου περιβάλλον αὐτὴν στενῶς διὰ τῶν βραχιόνων μου. Ἀλλὰ περὶ τούτου πόσοι ἀνεστεναγμοὶ, πόσα δάκρυα, ὧν ἠγνόουν τὸ αἶτιον, πόσοι ὄνειροπολήσεις ἀρχόμεναι, καθ' ἐκάστην ἀνανεούμεναι καὶ οὐδέποτε περατούμεναι!

Ὅτε ἐβλεπον μητέρας ἐναγκαλιζομένας τὰ τέκνα των, ἢ συνήτων τυχαίως δύο ἐρωμένους, ἠσθανόμην ὅτι ἀνεκινεῖτο πᾶσα ἡ ὑπαρξίς μου, καὶ ὅτι λυγμοὶ ἀνῆρχοντο ἐκ τοῦ στήθους μου. Ἐφρευγον καὶ ἐκρυσπτόμην ἐντὸς τῶν βράχων